

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 916/2015
03.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужиље Н.П. из Н.П., чији је пуномоћник Р.Г., адвокат из Н.П., против тужене Општине Стара Пазова, коју заступа ОЈП, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2180/14 од 26.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2180/14 од 26.01.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2180/14 од 26.01.2015. године делимично је усвојена жалба тужиље, а пресуда Основног суда у Старој Пазови П1 55713 од 10.06.2014. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев ради поништаја решења тужене од 21.12.2012. године укинута и тужба од 30.01.2013. године у том делу одбачена, а у делу којим је одбијен тужбени захтев ради обавезивања тужене да тужиљу врати на рад, пријави код надлежних фондова, почев од 21.12.2012. године до враћања на рад, накнади штету у висини износа зараде и других примања од укупно 45.000,00 динара за сваки месец са законском затезном каматом од доспећа до исплате, накнади трошкове поступка и у делу којим је тужиља обавезана да туженој накнади трошкове поступка од 124.500,00 динара, жалба тужиље одбијена, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овом радном спору по тужби тужиле од 30.01.2013. године тужбени захтев се односи на решење о нераспоређивању од 21.12.2012. године и обавезу тужене да тужилу врати на рад, пријави је код надлежних фондова и накнади јој штету у износу од по 45.000,00 динара за сваки месец почев од 21.12.2012. године до враћања на рад.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о спору о законитости решења којим је утврђено да је тужилца услед промена у организацији рада остала нераспоређена, ревизија у том делу према одредби члана 441. ЗПП, није дозвољена. Преостали део тужбеног захтева односи се на новчано потраживање из радног односа, у коме је ревизија дозвољена под истим условима као о имовинскоправним споровима (члан 403. став 3. ЗПП).

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија,
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка